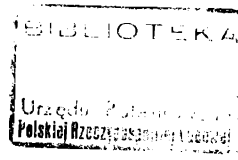

B65d 47/20

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18916.

Kl. 64 c, 16/01.

Fabryka Syfonów „L. Lago” wł. Paweł Skoczyński
(Warszawa, Polska).

Główka syfonu.

Zgłoszono 25 lutego 1932 r.
Udzielono 11 września 1933 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu zamykającego do naczyń, w których przechowuje się ciecz pod ciśnieniem gazu, i służy do łatwego wylewania tej cieczy i regulowania wypływu.

W dotychczasowych główkach syfonowych zaworek zamykający składał się z grzybka, dociskanego zapomocą sprężyny, osadzonej na jego trzpieniu. Zawór otwierał się zapomocą nacisku dźwigni na sprężynę, która musiała być dostatecznie długa, żeby siła nacisku mogła być niewielka. W główce syfonowej według wynalazku usunięta jest sprężyna oraz grzybek, a zastosowana jest gumowa podkładka *g*, zamykająca otwór wylotowy przez naciśnięcie występem *d* dźwigni *b*.

Syfon według wynalazku ma te zalety, że główka syfonowa jest krótsza i zabezpiecza od utraty cieczy i gazu, spowodowanej w główce syfonowej odkształcaniem się sprężyny. Dźwignia *b* główki według wynalazku, przy otwarciu jej przewodu przepływowego, utrzymuje się sama przy maximum wypływu, co ułatwia użycie naczynia, a prosta konstrukcja obniża cenę syfonu.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój płaszczyzną osiową główki syfonowej zamkniętej. Fig. 2 przedstawia podobny przekrój główki syfonowej otwartej. Fig. 3 przedstawia przekrój płaszczyzną osiową prostopadłą

do poprzedniego przekroju. Fig. 4 przedstawia widok wkretki *a* od spodu. Fig. 5 przedstawia widok wkretki *a* z boku, a fig. 6 — widok jej zgóry.

Dźwignia *b* może się obracać na czopie *c*, osadzonym nieruchomo w kadłubie główki syfonowej i przechodzącym przez otwór *e* (fig. 5), wywiercony we wkretce *a*. Dźwignia *b* posiada występ zaokrąglony *d*, który w położeniu poziomym dźwigni *b* (fig. 1) przyciska za pośrednictwem płytki okrągłej *f* podkładkę gumową *g* do krawędzi otworu wypływowego *h*, stanowiącego przejście z wnętrza naczynia na zewnątrz. Podkładka gumowa *g* dociśnięta jest na zewnętrznym swym obwodzie przez wkretkę *a*. Po obróceniu dźwigni *b* o 90° do położenia uwidocznionego na fig. 2, występ *d* ustępując zwalnia płytkę *f*, która pod wpływem ciśnienia wewnętrznego jak również naprężenia odkształconej podkładki gumowej *g* podnosi się w zagłębieniu *k* wkretki *a* (fig. 5). W ten sposób zwalnia się przestrzeń dla przepływu cieczy, która wskutek ciśnienia, panującego w naczyniu, wytłaczana jest w kierunku rurki wylotowej i przez rurkę szklaną *l* zanurzoną w cieczy i zakończoną talerzykiem metalowym *m*, wchodzącym w odpowiednie wyżłobienie kadłuba główki. Jednocześnie podkładka gumowa *g*, dociśnięta na zewnętrznym obwodzie przez wkretkę *a*, uszczelnia górną część główki syfonowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Główka do syfonów szklanych lub metalowych, znamienna tem, że jest zaopatrzona w podkładkę gumową (*g*), zamykającą otwór wylotowy (*h*) zapomocą płytki (*f*), dociskanej występem (*d*) dźwigni (*b*).

2. Główka syfonu według zastrz. 1,

znamienna tem, że jest zaopatrzona w dźwignię (*b*) obracaną na czopie (*c*) o 90° i zaopatrzoną w występ zaokrąglony (*d*), dociskający przy zamykaniu podkładkę gumową (*g*).

3. Główka syfonu według zastrz. 2, znamienna tem, że wkretka (*a*), zamykająca ją, zaopatrzona jest w wycięcie prostokątne (*j*), w którym przesuwają się dźwignia (*b*) podczas obrotu.

4. Główka syfonu według zastrz. 1—3, znamienna tem, że wkretka (*a*) posiada zagłębienie (*k*), w którym przy obrocie dźwigni (*b*) do położenia pionowego, wskutek ciśnienia cieczy i sprężystości odkształconej uprzednio podkładki gumowej (*g*), płytka (*f*) posuwa się w górę, przyczem pomiędzy podkładką gumową (*g*) a krawędziami otworu (*h*) powstaje wolny dla przepływu cieczy odstęp.

5. Główka syfonu według zastrz. 1, 2, znamienna tem, że występ (*d*) wycięty jest jako półkole o środku znajdującym się poniżej osi czopa (*c*), dzięki czemu zwalnianie przekroju wylotowego następuje stopniowo przy obrocie dźwigni (*b*), co daje możliwość regulowania strumienia cieczy.

6. Główka syfonu według zastrz. 1, 2 i 5, znamienna tem, że zależnie od wytożenia występu (*d*) dźwigni (*b*) może być zamknięta bądźto w położeniu pionowym, bądź w poziomym.

7. Główka syfonu według zastrz. 1, znamienna tem, że podkładka gumowa (*g*) dociśnięta na zewnętrznym swym obwodzie wkretką (*a*) szczelnie oddziela wypływającą ciecz od części mosiężnych, np. od płytki (*f*) i dźwigni (*b*), co chroni te części od psucia się, a ciecz od zanieczyszczenia.

Fabryka Syfonów „L. Lago”
wł. Paweł Skoczylski.

